

Interview met stichting Narangi

Anja van der Wal woonde twee jaar lang met haar vriend Albert Jan in India. Daar richtte ze stichting Narangi op. De stichting zorgt ervoor dat kinderen uit sloppenwijken, die in India vaak moeten werken, zoveel mogelijk naar school kunnen. Eelke Blokker, columnist bij de Herbergkrant, is bestuurslid van Narangi. De Herbergkrant sprak met hen over India, hun initiatief, en natuurlijk: de kerstgedachte.

Wat betekent Narangi?

Anja: Narangi betekent oranje in het Hindi, een taal die veel gesproken wordt in India. Het is de nationale kleur van Nederland, waar wij vandaan komen. Bovenal staat oranje symbool voor krachtig, dynamisch, creatief en warm. En dat is precies wat wij willen uitstralen en hoe we willen werken.

Hoe kwam je op het idee om een stichting op te richten?

Anja: Op het moment dat je in India landt, is alles indrukwekkend. De drukte, de taal, de steden, de hitte, het eten, het chaotische verkeer, de kleuren en geuren. Het is compleet anders dan we hier gewend zijn. Als je een beetje van aanpakken houdt, zie je meteen van alles om te doen. India is weliswaar een snel groeiende economische supermacht, maar er is ook nog veel armoede. Toch zijn de mensen hartelijk en vol energie.

Maar waar begin je dan?

Anja: Precies, dat is de vraag. Het is een ontzettend groot land. Er leven 1,2 miljard mensen. De stad waar wij woonden, Jaipur, is de 11e grootste stad van het land. Een soort Zwolle van India, zeg maar. Maar er leven wel drie miljoen mensen. Die aantallen zijn bijna niet voor te stellen. Tot je ontdekt dat je klein moet beginnen. Als je één kind kan helpen, of de kinderen in één gezin, is dat ook ontzettend veel waard.

En hoe pak je zoiets aan?

Anja: We kregen iedere dag Hindi les. We vonden dat als mensen hier in Nederland een inburgeringscursus moeten doen, wij dat ook maar moesten (lacht). Onze Hindi leraar Rohit vertelde dat hij en zijn vrouw Deepanjali een schoolje runden in een sloppenwijk. Daar zijn we toen gaan kijken. En van het een kwam het ander. Deepanjali werkte op een goede privéschool en gaf in haar vrije tijd de kinderen in de sloppen les. Dat bleek een goede basis om verder mee te werken. Rohit en Deepanjali wilden hun activiteiten graag uitbreiden en wij wilden ze graag helpen. Nu zijn er drie schooljes waar ongeveer 80 kinderen les krijgen.

Individuele aandacht van juf Deepanjali

En wat is jouw rol Eelke?

Eelke: Ik vind dat alle kinderen gewoon naar school moeten. Punt. Toen ik van Albert Jan en Anja hoorde dat sommige kinderen vaak al op zeer jonge leeftijd moeten werken, dacht ik: daar moet wat aan gedaan worden. Maar ja, ik woon in Nederland, en met veel plezier, en die kinderen in India. Anja overtuigde me er van dat ik met het inzamelen van geld voor de stichting ook een waardevolle bijdrage kan leveren. Nederland is een rijk land en voor 120 euro per jaar kunnen we een kind al een kans op een betere toekomst geven. Dus probeer ik zoveel mogelijk geld te verzamelen!

Wat doen jullie daar dan precies voor?

Eelke: Ten eerste krijgen de kinderen onderwijs. Ze krijgen biologie, aardrijkskunde, geschiedenis, rekenen, Hindi en Engels. Dat laatste is erg belangrijk in India. De economie groeit hard en als je Engels kunt, is de kans op een baan groter. Daarnaast zijn we begonnen met medische check-ups. Iedere maand

komt er een verpleegkundige in de sloppenwijken waar we werken. Die controleert de inwoners op van alles en deelt medicijnen uit. Diarree komt bijvoorbeeld veel voor, maar ook ooginfecties en bloedarmoede. We geven ook voorlichting over het voorkomen van ziektes. Simpele dingen als handen wassen kan al veel ellende schelen. De kinderen krijgen op school fruit en snacks. En af en toe is er een sportdag, net als vroeger bij ons op school (lacht). Anja vervolgt: Daarnaast proberen we de ouders, en met name de moeders, ook steeds meer te betrekken. Sommigen willen ook graag les, anderen willen bijvoorbeeld een eigen bedrijfje opzetten. Veel ouders hebben zelf niet op school gezeten. Pas als ze ontdekken hoe waardevol onderwijs is, worden ze enthousiast.

Jullie zijn nu twee jaar bezig. Werkt het?

Anja: Ja, het werkt. Dankzij de mensen waarmee we in India samenwerken. Want het is een hele klus. De meeste kinderen zijn nooit eerder naar school geweest. Ze moeten dus leren om elke dag naar school te komen en om stil te zitten in de klas. Veel afwisseling is belangrijk om ze gemotiveerd te houden. Serieuze vakken, maar ook tekenen, zingen en dansen. Er wordt zoveel mogelijk onderwijs op maat gegeven, aangepast aan het niveau van het kind. De oudsten krijgen sinds kort huiswerk mee naar huis. Het kost een hele hoop tijd en energie, maar langzaam aan zien we enthousiaste en leergierige kinderen. En daar zijn we ontzettend trots op.

Wat kunnen mensen doen om stichting Narangi te steunen?

Eelke: Een donatie overmaken op rekeningnummer 57 15 36 042 ten name van stichting Narangi. Voor 120 euro kan een kind een jaar lang naar school. Dat is ook het mooie van deze stichting. Kleine bijdragen hier kunnen ontzettend veel betekenen voor iemand elders op de wereld. Dat je die zaken kan koppelen, vind ik geweldig. Bovendien: een mooie kerstgedachte toch?

Wilt u meer weten over stichting Narangi? Kijk dan op onze Facebookpagina (www.facebook.com/NarangiFoundation) of op ons blog (www.narangifoundation.blogspot.nl). Narangi's website is over een paar weken online.

De oprichters van Narangi op bezoek bij de schooljes. Traditionele ontvangst met bloemenslingers!